

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 20 lipca 1935 r.

Regulamin urzędowania prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Na podstawie art. 231 ust. 2, 232 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) oraz art. 675 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) zarządzam co następuje:

CZĘŚĆ OGÓLNA.

Przepisy wstępne.

§ 1. Prokuratury sądów apelacyjnych i okręgowych sprawują swe czynności na podstawie prawa o ustroju sądów powszechnych według przepisów postępowania sądowego z zachowaniem przepisów niniejszego regulaminu i odpowiednich przepisów regulaminów sądowych.

Czynność, dokonana niezgodnie z przepisami regulaminu, nie jest z tego powodu nieważna.

§ 2. Przez użyte w niniejszym regulaminie wyrażenie ogólne „prokurator” rozumie się prokuratorów, wiceprokuratorów i podprokuratorów.

Przepisy, dotyczące podprokuratorów, stosuje się odpowiednio do asesorów sądowych, którym poruczono pełnienie czynności prokuratorów (art. 260 § 2 u. s. p.).

§ 3. Artykuły prawa, powołane w niniejszym regulaminie, odnoszą się: z oznaczeniem k. p. k. — do kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725), z oznaczeniem przep. wpraw. k. p. k. — do przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314 i z r. 1932 Nr. 10, poz. 60 oraz Nr. 73, poz. 662), z oznaczeniem u. s. p. — do prawa o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863).

Paragrafy, powołane w niniejszym regulaminie, odnoszą się: bez bliższego oznaczenia — do niniejszego regulaminu, z oznaczeniem reg. og. — do regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 905), z oznaczeniem reg. kar. — do regulaminu wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich w sprawach karnych z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 909).

§ 4. Regulamin niniejszy nie dotyczy urzędowania prokuratorów w sprawach cywilnych.

Zadania prokuratora.

§ 5. Prokurator jest obowiązany czuwać nad tem, aby wymiar sprawiedliwości był zgodny z prawem i odpowiadał duchowi ustaw oraz wymaganiom represji karnej.

§ 6. Prokurator jest obowiązany w razie niewłaściwego stosowania ustaw przez sądy dążyć do uchylenia niewłaściwości drogą ustawowych środków odwoławczych; jeżeli środek odwoławczy nie służy, prokurator powinien, stosownie do ro-

dzaju uchybienia, zawiadomić o niem kierownika sądu, albo przedstawić sprawę swej władzy przełożonej.

§ 7. Prokurator powinien przedstawiać swej władzy przełożonej poczynione przy rozpatrywaniu spraw spostrzeżenia co do braków i sprzeczności w ustawach celem spowodowania ich usunięcia w trybie art. 41 u. s. p. lub w drodze ustawodawczej.

§ 8. Celem ujednostajnienia trybu postępowania prokuratorzy apelacyjni i okręgowi mogą udzielać podległym sobie prokuratorom wyjaśnień i wskazówek w drodze okólników.

Okólniki prokuratorów okręgowych, mające charakter ważniejszych zarządzeń lub wyjaśnień ogólnych, powinny być, przed podaniem do wiadomości podległych prokuratorów, zatwierdzone przez prokuratora apelacyjnego, także zaś okólniki prokuratorów apelacyjnych — przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 9. Prokurator powinien czuwać nad biegiem **spraw**, wniesionych przezeń do sądu.

Organizacja wewnętrzna.

§ 10. Prokuratura stanowi jednolitą całość.

§ 11. Ministrowi Sprawiedliwości, jako Naczelnemu Prokuratorowi, podlegli są prokuratorzy wszystkich stopni, bezpośrednio zaś podlegają mu prokuratorzy apelacyjni.

Podsekretarz Stanu władny jest zastępować Ministra Sprawiedliwości w zakresie jego czynności jako Naczelnego Prokuratora.

§ 12. Prokurator jest bezwzględnie zależny w zakresie czynności urzędowych od poleceń przełożonego. W przypadkach ważniejszych ustne polecenie na prośbę podwładnego powinno być potwierdzone na piśmie. Ujawnienie polecenia przełożonego przy dokonywaniu zleconej czynności jest niedopuszczalne.

§ 13. Przełożony jest uprawniony do przejęcia i bezpośredniego załatwienia każdej czynności, należącej do prokuratora podległego, oraz do uchylenia jego zarządzenia.

§ 14. Wzajemne zastępowanie się wiceprokuratorów i podprokuratorów jest dopuszczalne jedynie za zgodą przełożonego.

§ 15. Korzystanie z uprawnień, przewidzianych w art. 244 u. s. p., służy wyłącznie Naczelnemu Prokuratorowi, prokuratorowi apelacyjnemu i prokuratorowi okręgowemu.

§ 16. Prokuratorzy wnoszą pisma w sprawach osobistych w drodze służbowej do bezpośredniego przełożonego, który przedstawia sprawę władzy przełożonej ze swoim wnioskiem lub sprawozdaniem, jeżeli załatwienie sprawy nie należy do jego zakresu działania.

Odpowiedzialność służbowa.

§ 17. Przełożony prokuratury jest odpowiedzialny za całość urzędowania oraz prawidłowy i jednolity tok czynności podległej mu prokuratury.

§ 18. Prokurator odpowiada za treść i formę wszelkich pism, które sporządził.

Prokurator apelacyjny lub okręgowy odpowiada nadto za treść i formę aktów oskarżenia, środków odwoławczych i wniosków, które przesłał do sądu lub przedstawił władzy przełożonej stosownie do § 27, 30, 114 i 139. Odpowiedzialność prokuratora nie uchyła odpowiedzialności wiceprokuratora lub podprokuratora, który dane pismo sporządził.

Zakres, podział i tok czynności.

§ 19. Do zakresu działania prokuratury apelacyjnej, prócz udziału w posiedzeniach sądu apelacyjnego oraz czynności poruczonych prokuratorom apelacyjnym w poszczególnych przepisach prawnych, należy czuwanie nad biegiem spraw, prowadzonych przez sędziów apelacyjnych śledczych, udział w śledztwie w tych sprawach oraz sporządzanie w nich aktów oskarżenia i innych wniosków.

§ 20. Prokurator apelacyjny zarządza w prokuraturze apelacyjnej podział czynności według swego uznania.

Prokurator apelacyjny ustanawia swego zastępcę; może również ustanowić zastępców do pewnych rodzajów czynności.

O zarządzonym podziale czynności i ustanowieniu zastępców prokurator apelacyjny zawiadamia Ministra Sprawiedliwości.

Niezależnie od podziału czynności prokurator apelacyjny może poruczać poszczególne sprawy lub dokonanie poszczególnych czynności każdemu z podległych sobie wiceprokuratorów.

§ 21. Przepis § 20 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio do prokuratora okręgowego, który o zarządzonym podziale czynności i ustanowieniu zastępców zawiadamia prokuratora apelacyjnego.

§ 22. Prokurator okręgowy zarządza podział okręgu sądu okręgowego na rejony prokuratorskie na zasadach terytorjalnych, uwzględniając istniejący podział sądowy (okręgi sądów grodzkich i sędziów śledczych) i administracyjny (powiaty, gminy, posterunki i komisariaty policji państwowej), i przydziela tak utworzone rejony podległym prokuratorom.

Każdy rejon prokuratorski oznacza się cyfrą rzymską.

§ 23. Niezależnie od podziału terytorjalnego, może prokurator okręgowy poruczyć pewien rodzaj spraw jednemu lub kilku podległym prokuratorom (sprawy polityczne, prasowe, karne skarbowe i t. p.), do których w tym przypadku stosuje się przepisy, dotyczące prokuratorów rejonowych.

§ 24. Wyznaczenie siedziby prokuratora rejonowego poza siedzibą sądu okręgowego wymaga uprzedniego zezwolenia Ministra Sprawiedliwości.

§ 25. W zamiejscowych oddziałach prokuratorskich, ustanowionych przy wydziałach karnych poza siedzibą sądu okręgowego tudzież przy sądach grodzkich, podział czynności zarządza prokurator okręgowy.

§ 26. Do czynności, wykonywanych przez prokuratora rejonowego, należą:

- a) wszelkie czynności w zakresie prowadzonych dochodzeń;
- b) składanie wniosków o przeprowadzenie śledztwa sędziom okręgowym śledczym, którym dana sprawa przypada w drodze przyjętego podziału (art. 261 § 1 k. p. k.), oraz udział w śledztwie w tych sprawach;
- c) sporządzanie aktów oskarżenia (art. 247 § 1 i 280 k. p. k.), wniosków o umorzenie śledztwa lub z wyrażeniem zgody na umorzenie (art. 275 k. p. k.), wniosków o umorzenie dochodzenia (art. 248 k. p. k.), o wydanie zarządzeń co do dowodów rzeczowych (art. 250 k. p. k.), o zastosowanie względem podejrzanego środków wychowawczych i zabezpieczających (art. 251 k. p. k.), wniosków o zawieszenie postępowania (art. 5 k. p. k.) i o rozesłanie listów gończych (art. 189 § 1 k. p. k.), wniosków o wznowienie umorzonego postępowania (art. 252 i 613 k. p. k.) oraz wniosków o zbadanie rozeznania oskarżonych nieletnich (art. 635 § 2 k. p. k.).

§ 27. Prokuratorzy rejonowi sporządzone przez siebie akty oskarżenia, wnioski o umorzenie śledztwa lub z wyrażeniem zgody na umorzenie, o zastosowanie środków wychowawczych i zabezpieczających, o wznowienie umorzonego śledztwa oraz o zbadanie rozeznania nieletnich przedstawiają do aprobaty prokuratorowi okręgowemu, ten zaś po zaaprobowaniu przesyła je do sądu lub sędziego śledczego.

Stwierdzeniem aprobaty jest podpis prokuratora okręgowego na odezwie, przy której akt oskarżenia lub wniosek przesłano do sądu.

Jeżeli prokurator okręgowy nie aprobuje aktu oskarżenia albo wniosku, sporządzonego przez wiceprokuratora lub podprokuratora, to zwraca mu sprawę celem ponownego opracowania stosownie do udzielonych wskazówek. W razie drobniejszych usterek prokurator może wnieść do przedstawionego mu aktu oskarżenia lub wniosku poprawki i uzupełnienia, które powinien umieścić w podpisany przez siebie dopisku.

Przedstawianie prokuratorowi okręgowemu do aprobaty aktów oskarżenia w sprawach, należących do właściwości sądów grodzkich, nie jest konieczne; akty oskarżenia w tych sprawach prokuratorzy rejonowi mogą przysyłać wprost do właściwego sądu grodzkiego.

§ 28. Wnioski o umorzenie, zawieszenie lub podjęcie na nowo dochodzeń i o rozesłanie listów gończych oraz o wydanie zarządzeń co do dowodów

rzeczowych prokuratorzy rejonowi przedstawiają prokuratorowi okręgowemu. Wnioski te powinny zawierać uzasadnienie. Jeżeli prokurator okręgowy zgadza się z wnioskiem prokuratora rejonowego, to wydaje odpowiednie postanowienie lub zarządzenie, w przeciwnym razie zwraca sprawę prokuratorowi rejonowemu, udzielając mu stosownych wskazówek.

§ 29. Wnioski prokuratorów rejonowych o przeprowadzenie śledztwa (§ 26 lit. b) oraz wnioski składane w toku śledztwa (z wyjątkiem wniosków o umorzenie śledztwa lub z wyrażeniem zgody na umorzenie) nie wymagają aprobaty prokuratora okręgowego; wnioski te prokuratorzy rejonowi przysyłać wprost do właściwych sędziów śledczych.

Prokurator okręgowy może zarządzić, aby wnioski o przeprowadzenie i uzupełnienie śledztwa były mu przedstawiane do aprobaty.

§ 30. Sporządzone przez wiceprokuratorów apelacyjnych akty oskarżenia i inne wnioski wymienione w § 27 ust. 1 wymagają aprobaty prokuratora apelacyjnego. Przepis § 27 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do prokuratora apelacyjnego.

Sporządzone przez wiceprokuratorów apelacyjnych akty oskarżenia w sprawach, należących do właściwości sądu okręgowego, prokurator apelacyjny po zaaprobowaniu przesyła bezpośrednio do sądu okręgowego. Odpis aktu oskarżenia prokurator apelacyjny przesyła jednocześnie prokuratorowi okręgowemu, zawiadamiając go, czy do popierania oskarżenia przed sądem okręgowym zamierza delegować wiceprokuratora apelacyjnego, czy też zleca popieranie oskarżenia prokuratorze okręgowej. W tym ostatnim przypadku przesyła prokuratorowi okręgowemu akta podręczne.

§ 31. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora okręgowego, wyznacza wiceprokuratora, który w zastępstwie prokuratora okręgowego kieruje zamiejscowym oddziałem prokuratury (kierownika zamiejscowego oddziału).

§ 32. Kierownikowi zamiejscowego oddziału prokuratury służą w zakresie spraw, prowadzonych w oddziale, prawa prokuratora okręgowego. Komunikowanie się z prokuratorem apelacyjnym i kierownikami sądów, z wyjątkiem grodzkich, odbywa się za pośrednictwem prokuratora okręgowego.

§ 33. Zastępcę kierownika zamiejscowego oddziału prokuratorskiego, w razie potrzeby, ustanawia prokurator okręgowy na wniosek kierownika oddziału, zawiadamiając o tem prokuratora apelacyjnego.

§ 34. Prokurator, ustanowiony przy sądzie grodzkim, jest uprawniony do samodzielnego prowadzenia dochodzeń w sprawach, podlegających właściwości danego sądu, wnoszenia i popierania oskarżenia przed tym sądem oraz zapowiadania i wnoszenia środków odwoławczych.

Tryb i forma komunikowania się.

§ 35. Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy okręgowi podpisują wszelkie sporządzane przez siebie

pisma z zakresu czynności, do których są uprawnieni (§ 26 i 114). Wszelkie inne pisma podpisuje prokurator okręgowy lub jego zastępca.

Przepis ustępu poprzedniego stosuje się odpowiednio w prokuraturze apelacyjnej.

Korespondencja z władzami centralnymi i władzami zagranicznymi odbywa się za pośrednictwem władz przełożonych. W zakresie czynności dochodzenia służy prokuratorom, prowadzącym dochodzenie, prawo bezpośredniego komunikowania się z władzami centralnymi.

Prokurator może upoważnić kierownika lub wyznaczonego przez siebie urzędnika sekretariatu do podpisywania wezwań i zawiadomień oraz uwierzytelniania odpisów.

§ 36. W sprawach, należących do właściwości Naczelnego Prokuratora, prokuratorzy komunikują się wyłącznie z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 37. Przełożeni udzielają podległym prokuratorom poleceń w zasadzie drogą instancji służbowych. W razie otrzymania polecenia bezpośrednio od władzy wyższej prokurator zawiadamia o tem swego bezpośredniego przełożonego.

§ 38. Prokurator zwraca się do przełożonych w formie przedstawień w drodze instancji służbowych. Jeżeli w poszczególnym przypadku władza wyższa zarządziła inaczej, należy odpis przedstawienia równocześnie przedstawić bezpośrednio przełożonemu.

§ 39. Prokuratorzy komunikują się z prokuratorami równorzędnymi oraz z sądami, władzami, urzędami administracyjnymi i wojskowymi zapomocą odezów.

Prokurator może sporządzić pismo odręcznie w aktach sądowych (§ 7 reg. kar.).

§ 40. Jeżeli władza państwowa lub samorządowa odmawia wykonania prawnego żądania prokuratora lub z wykonaniem zwleka, prokurator zawiadamia o tem przełożonego prokuratora, który stara się o usunięcie przeszkód bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem swych władz przełożonych.

§ 41. Prokurator powinien osobiście otwierać pisma, nadesłane w kopertach zamkniętych, zaopatrzonych w napis „tajne”, „poufne” lub inny, świadczący, że treść pisma należy zachować w tajemnicy.

§ 42. Do pism wnoszonych i nadsyłanych do prokuratury należy odpowiednio stosować przepisy §§ 4, 21 i 22 reg. kar.

Względem osób prywatnych należy odpowiednio stosować § 20 reg. kar.

Pomoc zbrojna.

§ 43. Uprawnionym do zwrócenia się do władzy wojskowej o pomoc zbrojną jest przełożony prokuratury lub oddziału zamiejscowego, a w przypadkach nagłych każdy prokurator. Przepisy §§ 16—19 reg. kar. stosuje się odpowiednio do prokuratorów.

Wizytacje i kontrola.

§ 44. Prokurator apelacyjny powinien osobiście lub za pośrednictwem delegowanego prokuratora dokonać co najmniej raz do roku wizytacji podległych prokuratur okręgowych i ich oddziałów zamiejscowych. Celem wizytacji jest zbadanie toku spraw, ocena należytego ich załatwiania, usunięcie dostrzeżonych usterek, ujednostajnienie stosowania ustaw i czynności prokuratorów oraz zapoznanie się z kwalifikacjami podległych prokuratorów i urzędników.

§ 45. Z każdej wizytacji prokurator składa władzy przełożonej sprawozdanie, zawiadamiając jednocześnie o wydanych przez siebie zarządzeniach i o potrzebie wydania zarządzeń, nie leżących w jego zakresie działania.

§ 46. Prokurator okręgowy niezależnie od kierownictwa i stałego nadzoru nad czynnościami prokuratury obowiązany jest co najmniej raz do roku dokonać szczegółowej kontroli biegu prac prokuratorów rejonowych i ich biurowości. Krótkie sprawozdanie z wyników kontroli prokurator okręgowy składa prokuratorowi apelacyjnemu.

§ 47. Z każdej wizytacji więzienia prokurator sporządza krótkie sprawozdanie, które składa do akt prokuratury. Ministrowi Sprawiedliwości prokurator przedstawia sprawozdanie roczne z dokonanych wizytacji, a sprawozdania szczególne składa wtedy, gdy w związku z wizytacją wydał bezpośrednio zarządowi więzienia zarządzenia natury ogólnej lub stwierdził potrzebę zarządzeń, nie leżących w jego zakresie działania.

Konferencje prokuratorów.

§ 48. Prokuratorzy apelacyjni powinni najmniej raz do roku, okręgowi zaś przynajmniej co kwartał, zwoływać konferencje podległych prokuratorów celem ujednostajnienia działalności prokuratur, omówienia nowych przepisów prawnych i orzeczeń Sądu Najwyższego oraz rozważenia spornych zagadnień, powstałych na tle praktyki sądowej.

Krótkie sprawozdanie z odbytej konferencji prokurator apelacyjny składa Ministrowi Sprawiedliwości, prokurator okręgowy zaś — prokuratorowi apelacyjnemu.

Sprawozdania i wykazy czynności.

§ 49. W sprawach, które uważać należy za sprawy większej wagi bądź ze względu na charakter przestępstwa lub jego doniosłe skutki, bądź ze względu na osoby sprawców lub pokrzywdzonych, a nadto w sprawach, które wymagają zarządzeń ze strony przełożonych, prokuratorzy okręgowi składają sprawozdania prokuratorom apelacyjnym, prokuratorzy apelacyjni zaś Ministrowi Sprawiedliwości.

Sprawozdania te należy składać w toku całego postępowania; w szczególności powinny one obejmować wszczęcie postępowania, sposób załatwienia spra-

wy przez prokuratora oraz orzeczenia sądów we wszystkich instancjach.

§ 50. Prokuratorzy składają swym bezpośrednim przełożonym wykazy swych czynności według wzorów ustalanych przez Ministra Sprawiedliwości. Prokuratorzy rejonowi składają wykazy miesięczne najpóźniej 5 dnia następnego miesiąca i roczne do dnia 15 stycznia; kierownicy oddziałów zamiejscowych miesięczne najpóźniej 8 dnia następnego miesiąca, roczne do dnia 20 stycznia; prokuratorzy okręgowi — miesięczne najpóźniej 10 dnia następnego miesiąca i roczne (w dwóch egzemplarzach) do dnia 1 lutego. Wykazy miesięczne i roczne prokuratorów okręgowych i kierowników oddziałów zamiejscowych powinny zawierać dane dotyczące poszczególnych rejonów i ich podsumowanie.

Przy sporządzaniu wykazów w rubrykach, dotyczących ogólnego ruchu śledztw, należy wykazywać jako załatwione śledztwa, załatwione ostatecznie, oraz śledztwa, przesłane w celu uzupełnienia. Spraw, będących w toku śledztwa u sędziów śledczych, przed przesłaniem ich do prokuratury nie wciąga się do wykazów czynności. W rubrykach, dotyczących ogólnego ruchu dochodzeń, należy wykazywać jako załatwione dochodzenia załatwione ostatecznie. Sprawy, przesłane w celu przeprowadzenia lub uzupełnienia dochodzenia, należy wykazywać jako niezałatwione. Jako dochodzenia w toku należy wykazywać sprawy, w których prokuratorzy prowadzą dochodzenia osobiście, sprawy, przesłane w celu przeprowadzenia lub uzupełnienia dochodzenia przez policję, oraz sprawy, które nie mogą być ostatecznie załatwione, wobec nieotrzymania zażądanych przez prokuratorów dodatkowych danych, jak akt, dokumentów, opinii i t. p. Wszystkie inne sprawy niezałatwione należy wykazywać, jako dochodzenia zalegające. W rubrykach, dotyczących spraw przesłanych z aktami oskarżenia do sądu okręgowego w trybie ogólnym, należy wykazywać wszystkie akty oskarżenia, przesłane do sądu okręgowego, prócz aktów wykazanych w specjalnych rubrykach (w trybie u. k. s., przed sąd przysięgłych w trybie doraźnym). Jako inne załatwienie, należy wykazywać również przesłanie sprawy do sądu w trybie oskarżenia prywatnego oraz przekazanie innym władzom. W rubryce „skierowano do wykonania” należy wykazywać ilość skazanych, co do których zostało wydane jakiegokolwiek zarządzenie, wchodzące w zakres wykonania wyroku (np. zarządzenie osadzenia w więzieniu, egzekucji kar pieniężnych i kosztów postępowania, odroczenia kary i t. p.).

§ 51. Prokuratorzy apelacyjni składają Ministrowi Sprawiedliwości do dnia 1 marca roczne wykazy czynności, dokonanych w prokuraturze apelacyjnej, oraz zbiorowe roczne wykazy czynności podległych prokuratorów okręgowych. Zbiorowe wykazy czynności prokuratorów okręgowych powinny zawierać dane, dotyczące poszczególnych prokuratorów, i ich podsumowanie. Do wykazów tych należy dołączać wykazy prokuratorów okręgowych, stanowiące ich podstawę.

Nadto prokuratorzy apelacyjni składają Ministrowi Sprawiedliwości co kwartał najpóźniej do 15

dnia następnego kwartału oddzielne wykazy czynności w sprawach o przestępstwa, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851) i w sprawach, w których śledztwo prowadzi sędziowie apelacyjni śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia, oraz co rok najpóźniej do dnia 15 stycznia—roczne wykazy czynności w tych sprawach, oparte na wykazach kwartalnych.

§ 52. Jednocześnie z rocznymi wykazami czynności prokuratorzy okręgowi składają prokuratorowi apelacyjnemu w dwóch egzemplarzach wykazy składu osobowego prokuratury okręgowej za rok ubiegły, prokuratorzy zaś apelacyjni składają Ministrowi Sprawiedliwości wykazy składu osobowego prokuratury apelacyjnej oraz zbiorowe wykazy składu osobowego prokuratorów okręgowych.

§ 53. Prokurator, biorący udział w rozprawie sądowej, składa przełożonemu prokuratury pisemne sprawozdanie z wyniku rozprawy na wokandzie spraw, wpisując w rubryce „uwagi” (wzór do § 8 reg. kar.) krótką treść wyroku, nadto zaś w sprawach, w których upatruje potrzebę założenia środka odwoławczego, czyni o tem wzmiankę na wokandzie oraz składa przełożonemu prokuratury ustne sprawozdanie. Wzmiankę o treści zapadłego wyroku prokurator, biorący udział w rozprawie, czyni również w aktach podręcznych.

Prokurator składa nadto przełożonemu prokuratury ustne sprawozdanie o dostrzeżonych przy rozpatrywaniu spraw uchybieniach innych prokuratorów, sądów, policji i innych władz.

Czas urzędowania i ferje.

§ 54. Godziny urzędowania w prokuratorach w dni powszednie oznacza Minister Sprawiedliwości. W razie potrzeby przełożony prokuratury może zarządzić pracę poza godzinami urzędowania.

§ 55. W celu załatwiania czynności niecierpiących zwłoki w niedzielę i święta oraz w dni powszednie, poza godzinami urzędowania, należy w miarę potrzeby ustanowić dyżury prokuratorów, urzędników sekretariatu i woźnych.

§ 56. Przełożony prokuratury oznacza godziny przyjęć.

W przypadkach pilnych należy przyjąć interesanta poza godzinami oznaczonymi.

§ 57. Terminy wypoczynku dla prokuratorów oraz urlopy wypoczynkowe dla urzędników sekretariatu tudzież niższych funkcjonariuszów należy w zasadzie wyznaczać w okresie od piętnastego czerwca do piętnastego września.

Na prośbę osoby interesowanej można wyznaczyć wypoczynek w dwóch terminach, jeżeli nie zachodzą przeszkody natury służbowej, pod warunkiem wszakże, by ogólny czas wypoczynku nie przekroczył normy ustawowej.

§ 58. Urzędnikom sekretariatu oraz niższym funkcjonariuszom prokuratury wyznacza terminy

urlopu wypoczynkowego oraz udziela urlopu w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych lub poratowania zdrowia przełożony danej prokuratury.

Udzielenie urzędnikowi sekretariatu lub niższemu funkcjonarjuszowi prokuratury urlopu na czas ponad 15 dni w danym roku kalendarzowym wymaga uprzedniego zezwolenia prokuratora apelacyjnego; nie dotyczy to urlopu wypoczynkowego.

Udzielenie urzędnikowi lub niższemu funkcjonarjuszowi prokuratury urlopu dla poratowania zdrowia na czas ponad 3 miesiące oraz urlopu z innych powodów na czas ponad 6 miesięcy, jak również udzielenie urlopu z zastosowaniem art. 38 ust. 4 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 21, poz. 164) wymaga uprzedniego zezwolenia Ministra Sprawiedliwości.

Odwołanie urzędnika lub niższego funkcjonarjusza prokuratury apelacyjnej z urlopu wypoczynkowego zarządza prokurator apelacyjny, urzędnika zaś lub niższego funkcjonarjusza prokuratury okręgowej — prokurator okręgowy za uprzednim zezwoleniem prokuratora apelacyjnego. W przypadku nagłym odwołanie zarządzić może prokurator okręgowy z jednoczesnym zawiadomieniem o tem prokuratora apelacyjnego.

§ 59. Powołanie na ćwiczenia wojskowe i spowodowana tem przerwa w urzędowaniu nie pozbawia prawa do korzystania z wypoczynku.

Zamieszkanie i doręczanie pism w sprawach służbowych.

§ 60. Zezwolenia na zamieszkanie poza siedzibą prokuratury udziela prokuratorowi bezpośredni przełożony.

§ 61. Prokurator, korzystający z wypoczynku lub zwolnienia od zajęć, powinien zawiadomić bezpośredniego przełożonego o miejscu swego pobytu.

§ 62. Pisemne zarządzenia i orzeczenia administracyjne w sprawach służbowych powinny być doręczane prokuratorom za potwierdzeniem odbioru z oznaczeniem daty doręczenia.

Do doręczeń w sprawach służbowych stosuje się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

CZĘŚĆ SZCZEGÓLNA.

Ściganie przestępstw.

§ 63. Prokurator jest obowiązany wszcząć postępowanie karne z powodu przestępstw, ściganych z urzędu, o których go zawiadomiono, lub które w inny sposób doszły do jego wiadomości.

§ 64. W przypadkach ważnych prokurator niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości powinien udać się na miejsce, przeprowadzić lub zarządzić dochodzenie i wydać odpowiednie polecenia.

§ 65. W razie ustnego zawiadomienia o przestępstwie prokurator powinien sporządzić o tem protokół, uprzedzając zgłaszającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe oskarżenie lub zawiadomienie o niepopelnionem przestępstwie (art. 143 i 147 kodeksu karnego).

§ 66. W razie otrzymania zawiadomienia o przestępstwie ściganem z urzędu, a należącym do właściwości sądów grodzkich, prokurator, jeżeli nie zamierza sam prowadzić dochodzenia lub wnieść aktu oskarżenia, przesyła otrzymane zawiadomienie do właściwego organu policji państwowej z poleceniem przeprowadzenia dochodzenia i przesłania do sądu grodzkiego z aktem oskarżenia lub wnioskiem o umorzenie, w zależności od wyniku dochodzenia, oraz z poleceniem zawiadomienia prokuratora o sposobie załatwienia sprawy przez policję.

W razie otrzymania skargi lub zawiadomienia pokrzywdzonego o przestępstwie, ściganem z oskarżenia prywatnego, prokurator, jeżeli nie zamierza objąć oskarżenia w myśl art. 73 k. p. k., przesyła skargę lub zawiadomienie do właściwego sądu.

Dochodzenie.

§ 67. Prokurator przeprowadza dochodzenie w zasadzie za pośrednictwem policji państwowej, jeżeli zaś szczególne względy tego wymagają — osobiście.

Prokurator może również przeprowadzić dochodzenie za pośrednictwem innych organów władz państwowych lub samorządowych (art. 42 przep. wpraw. k. p. k.), jeżeli przestępstwo popełniono w zakresie, w którym do tych organów należy utrzymanie spokoju, bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo dochodzenie przestępstw.

§ 68. Z przebiegu dochodzenia sporządza się zapiski. Zapiski dochodzenia powinny podawać w porządku chronologicznym przebieg i wyniki przeprowadzonych czynności, a w razie potrzeby również nasuwające się wnioski i spostrzeżenia.

§ 69. W toku dochodzenia należy zebrać dokładne informacje co do osoby podejrzanego (art. 82 i 245 § 2 lit. b k. p. k.); co do każdego podejrzanego należy załączyć do akt dane z rejestru skazanych oraz w miarę potrzeby dane, dotyczące jego tożsamości (wyciąg z ksiąg ludności i t. p.), a co do podejrzanych nieletnich — świadectwa urodzenia; nadto w przypadku powrotu do przestępstwa z art. 60 § 1 k. k. — odpisy sentencji poprzednich wyroków ze wzmianką o dacie odbycia kary.

W razie nieotrzymania na czas tych dokumentów nie należy wstrzymywać biegu sprawy, lecz przesłać je sądowi dodatkowo.

Jeżeli karalność czynu zależy od wieku pokrzywdzonego (np. art. 203, 212, 213 k. k.), należy załączyć do akt świadectwo urodzenia pokrzywdzonego.

W przypadku powrotu do przestępstwa, jeżeli poprzedni wyrok zapadł w tym samym sądzie, nie należy załączać odpisu jego sentencji, lecz należy wskazać w wykazie dowodów akta poprzedniej sprawy.

§ 70. W toku dochodzenia prokurator wydaje polecenia bezpośrednio organom policji tej miejscowości, gdzie zlecona czynność ma być wykonana. Jeżeli przy wykonaniu polecenia powstają wątpliwości lub trudności, miejscowy prokurator może udzielić policji odpowiednich wskazówek, porozumiewając się w razie potrzeby z prokuratorem, który wydał polecenie.

§ 71. Jeżeli w toku dochodzenia zachodzi potrzeba dokonania czynności bezpośrednio przez prokuratora poza okręgiem sądu okręgowego, prokurator prowadzący dochodzenie zwraca się o dokonanie tej czynności do prokuratora, w którego okręgu czynność ma być spełniona. Jeżeli zachodzi potrzeba osobistego dokonania czynności w innym okręgu sądowym przez prokuratora prowadzącego dochodzenie, powinien on uzyskać zezwolenie swego przełożonego na dokonanie tej czynności i w miarę możliwości zawiadomić o niej miejscowego prokuratora.

§ 72. Wnioski o zastosowanie środków zapobiegawczych oraz o dokonanie czynności sądowych w sprawach, podlegających właściwości sądów grodzkich, prowadzący dochodzenie składa w zasadzie sądowi grodzkiemu, w sprawach zaś, podlegających właściwości sądu okręgowego, w zasadzie sędziemu śledczemu, chyba że czynność ma być dokonana w okręgu sądu grodzkiego, w którym niema siedziby sędziego śledczego, albo dokonanie czynności przez sąd grodzki wynika z przyjętego w danym okręgu sądowym podziału czynności.

§ 73. Jeżeli w toku dochodzenia zachodzi potrzeba dokonania poza okręgiem sądu okręgowego czynności sądowych, określonych w art. 254 k. p. k., albo zastosowania lub zmiany środków zapobiegawczych, prokurator prowadzący dochodzenie zwraca się o dokonanie tych czynności bezpośrednio do właściwego sędziego śledczego lub sądu grodzkiego.

§ 74. Jeżeli podejrzanemu grozi znaczna grzywna (choćby ze względu na przepis art. 42 § 2 k. k.) lub konfiskata, a zachodzi obawa, że podejrzany majątek swój lub przedmioty ulegające konfiskacie ukryje, prokurator powinien złożyć sądowi wniosek o zabezpieczenie grzywny lub konfiskaty stosownie do art. 60 k. p. k.

§ 75. Prokurator, prowadząc dochodzenie za pośrednictwem policji, powinien, jeżeli okoliczności sprawy tego wymagają, udzielać jej szczegółowych wskazówek na piśmie lub ustnie.

§ 76. W zakresie wydawania policji państwowej poleceń prowadzenia dochodzenia należy baczyć, w jakim stopniu organa policji państwowej danego rejonu są wyszkolone do spełnienia tych zadań. W tym celu prokuratorzy powinni zaznajamiać się z kwalifikacjami poszczególnych oficerów i szeregowych policji państwowej na podstawie akt dochodzeń oraz stałego porozumiewania się z przełożonymi policyjnymi i poszczególnymi funkcjonariuszami, jak również powinni brać udział w odprawach kierowni-

ków jednostek organizacyjnych policji w kwestjach, dotyczących ścigania przestępstw.

§ 77. W czasie dochodzenia, prowadzonego przez prokuratora osobiście lub za pośrednictwem policji, aresztowany pozostaje do rozporządzenia prokuratora.

§ 78. Prokurator, przesyłając sprawę do sądu (sędziego śledczego) lub do innego prokuratora, powinien równocześnie zawiadomić zarząd więzienia o przekazaniu aresztowanego do rozporządzenia odpowiedniego sądu lub prokuratora.

§ 79. Listy gończe należy rozsyłać tylko w przypadkach poważniejszych przestępstw, w zależności przytem od celowości tego środka w danym przypadku.

§ 80. Do listów gończych, wezwań, zawiadomień, przymusowego sprowadzenia, protokołów, biegłych, przyznawania należności świadkom, biegłym i tłumaczom w toku dochodzenia prowadzonego przez prokuratora stosuje się odpowiednio przepisy §§ 60—70, 77 — 83, 85, 92, 94, 95, 106 — 111 reg. kar.

§ 81. Przedmioty, które w toku dochodzenia należy przechować, a które ze względu na swój rozmiar, wartość lub charakter nie nadają się do przechowania w aktach sprawy, powinny być przechowywane w biurach podawczych odpowiednich sądów lub w innych pomieszczeniach sądowych lub prokuratorских, przeznaczonych na ten cel. W razie wszczęcia postępowania sądowego prokurator przekazuje te przedmioty do rozporządzenia sądu (sędziego śledczego). Przy przechowywaniu przedmiotów w prokuraturze stosuje się odpowiednio przepisy §§ 162—178 reg. kar.

§ 82. O wszczęciu i umorzeniu dochodzenia przeciwko osobom, wymienionym w art. 6 k. p. k., prokurator zawiadamia właściwą władzę, stosując odpowiednio przepisy §§ 31 — 37, 41 i 42 reg. kar.

O wszczęciu dochodzenia prokurator zawiadamia z chwilą przedsięwzięcia jakiegokolwiek czynności sądowej w celu ścigania danej osoby, a zwłaszcza z chwilą przesłuchania jej w charakterze podejrzanego (art. 254 § 1 lit. a k. p. k., art. 20 przep. wpraw. k. p. k.), albo wydania postanowienia o aresztowaniu (art. 164 k. p. k.) lub zastosowaniu innego środka zapobiegawczego (art. 173 — 187 k. p. k.).

O umorzeniu dochodzenia prokurator zawiadamia natychmiast po wydaniu postanowienia.

O wysłaniu zawiadomienia należy uczynić wzmiankę w aktach sprawy.

Jeżeli podejrzany należy do kategorii osób, wymienionych w § 355 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 83, poz. 757), należy wykonać przepisy tego paragrafu co do przesyłania zawiadomień do powiatowych władz

administracji ogólnej i powiatowych komendantów uzupełnień.

§ 83. O uchyleniu postanowienia o umorzeniu (art. 464 k. p. k.) i o podjęciu dochodzenia na nowo (art. 252 k. p. k.) prokurator okręgowy zawiadamia te same władze, które zawiadomił o umorzeniu dochodzenia.

§ 84. W przypadkach, przewidzianych w art. 119 i ust. 4 art. 122 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27), przełożony prokuratury (oddziału) przedstawia prokuratorowi apelacyjnemu wniosek o ukaranie funkcjonariusza policji państwowej w drodze sądowej. Z żądaniem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (art. 116 rozp. o pol. państw.) może wystąpić prokurator apelacyjny lub okręgowy. Do zwrócenia uwagi funkcjonariuszowi policji państwowej na zasadzie art. 116 rozp. o pol. państw. uprawniony jest każdy prokurator.

§ 85. Odmawiając ścigania lub umarzając dochodzenie, prokurator powinien postanowienie swe uzasadnić.

§ 86. Otrzymawszy nadające się do umorzenia dochodzenie w sprawie należącej do właściwości sądu grodzkiego, prokurator bądź sam je umarza, bądź zwraca policji celem przesłania sądowi grodzkiemu stosownie do art. 249 k. p. k.

§ 87. Zawiadomienie pokrzywdzonego o odmowie ścigania lub umorzeniu dochodzenia powinno zawierać objaśnienie o sposobie i terminie odwołania się (art. 248 § 2 i art. 464 § 1 k. p. k.) a w sprawach, należących do właściwości sądu grodzkiego, — o prawach, służących pokrzywdzonemu z art. 67 k. p. k.

§ 88. Jeżeli prokurator, któremu złożono zażalenie, uzna je za zasadne, to sam się do niego przychyła, w miarę potrzeby po sprawdzeniu przytoczonych w zażaleniu okoliczności, w przeciwnym zaś razie przesyła je wraz z aktami sprawy do prokuratora apelacyjnego.

§ 89. Postanowienie prokuratora apelacyjnego, rozstrzygające zażalenie na odmowę ścigania lub umorzenie dochodzenia, powinno być uzasadnione.

Zawiadomienie pokrzywdzonego o odmownym postanowieniu prokuratora apelacyjnego powinno zawierać objaśnienie o sposobie i terminie odwołania (art. 464 § 2 k. p. k.).

§ 90. Prokurator, odmawiając ścigania lub umarzając dochodzenie w swoim zakresie, powinien przekazać sprawę właściwej władzy co do czynu karalnego, niepodlegającego orzecznictwu sądów powszechnych. W szczególności dotyczy to spraw, do których mają zastosowanie przepisy art. 640 k. p. k.

O przekazaniu sprawy należy uczynić wzmiankę w zawiadomieniu, przewidzianem w § 87 lub 89.

§ 91. Jeżeli w toku dochodzenia okazało się, że czyn, objęty zawiadomieniem pokrzywdzonego, stanowi przestępstwo, ścigane z oskarżenia prywatnego, prokurator, jeżeli nie obejmuje oskarżenia w myśl art. 73 k. p. k., przekazuje sprawę właściwemu sądowi.

§ 92. W razie zarządzenia przepadku przedmiotów (art. 250 k. p. k.) stosuje się odpowiednio przepisy §§ 129 — 141 reg. kar.

§ 93. W razie osadzenia w więzieniu recydywisty lub osoby, co do której istnieją dane, że należy do kategorii przestępców zawodowych lub z nawykienia, albo też osoby niebezpiecznej dla porządku prawnego, prokurator wzywa policję do dokonania w obrębie więzienia czynności rejestracyjnych, fotografowania i daktyloskopowania, chyba że z akt wynika, że czynności te zostały już przez policję dokonane.

Jeżeli o dokonanie czynności rejestracyjnych zwróci się policja, zezwolenia może udzielić bądź prokurator, w którego rozporządzeniu pozostaje aresztant, bądź też prokurator, sprawujący nadzór nad danym więzieniem, który w razie wątpliwości co do zasadności rejestracji powinien porozumieć się z prokuratorem lub sądem, w którego rozporządzeniu aresztant pozostaje.

Udział prokuratora w śledztwie.

§ 94. Prokurator powinien złożyć wniosek o wyznaczenie sędziego śledczego z pominięciem przyjętego podziału czynności, gdy tego wymaga charakter sprawy. Wniosek o zlecenie śledztwa sądowi grodzkiemu należy złożyć tylko wówczas, gdy zarządzenie takie przyczyni się do przyspieszenia postępowania, albo zmniejszenia jego kosztów, a szczególnie względy nie przemawiają za skierowaniem sprawy do sędziego śledczego.

§ 95. Prokurator powinien być obecny przy czynnościach śledczych w przypadkach ważnych, zwłaszcza wtedy, gdy sędzia śledczy dopuścił do obecności obrońcę oskarżonego, albo gdy prokurator złożył wniosek o uzupełnienie śledztwa, a od wyniku uzupełniających czynności zależy dalszy bieg sprawy.

§ 96. Prokurator powinien możliwie często przeglądać akta śledztwa oraz porozumiewać się bezpośrednio z sędzią śledczym i już w toku śledztwa składać odpowiednie wnioski, celem uniknięcia potrzeby uzupełniania śledztwa; w szczególności powinien czuwać nad tem, aby śledztwo objęło wszystkie oskarżonych i wszystkie przestępstwa zgodnie z art. 29 i 30 k. p. k., o ile nie nastąpi wyłączenie w myśl art. 31 k. p. k.

§ 97. Prokurator może w czasie trwania śledztwa przeprowadzić dochodzenie co do przestępstwa objętego śledztwem, o czym powinien zawiadomić sędziego śledczego, a następnie przesłać mu akta dochodzenia.

§ 98. Wnioski o uzupełnienie śledztwa należy składać jedynie w przypadkach nieodzownych; składając wniosek o uzupełnienie śledztwa, prokurator powinien objąć nim całość uzupełnień, niezbędnych według stanu sprawy w chwili składania wniosku.

§ 99. Składając wniosek o umorzenie śledztwa, prokurator powinien go uzasadnić; wyrażenie zgody na umorzenie nie wymaga uzasadnienia, o ile prokurator podzieli uzasadnienie postanowienia sędziego śledczego, powziętego w trybie art. 274 k. p. k.

§ 100. W razie uchylecia przez sąd okręgowy postanowienia sędziego śledczego o umorzeniu śledztwa prokurator obowiązany jest sporządzić akt oskarżenia zgodnie z postanowieniem sądu, jeżeli sąd nie nakazał uzupełnienia śledztwa. W razie uzupełnienia śledztwa zgodnie z postanowieniem sądu należy nadać dalszy bieg sprawie, w zależności od wyniku uzupełniających czynności.

Akt oskarżenia i inne wnioski.

§ 101. Określenie czynu zarzucanego w akcie oskarżenia (art. 281 lit. b k. p. k.) powinno zawierać zwięzłe przytoczenie okoliczności faktycznych, wypełniających ustawowe znamiona przestępstwa, zarzucanego oskarżonemu. Należy w miarę możliwości unikać powtarzania określeń ustawowych i dążyć do zastępowania ich faktami. Można jednak przy ustalaniu niektórych znamion przestępstwa użyć określeń ustawowych powszechnie zrozumiałych.

W uzasadnieniu aktu oskarżenia należy w sposób jasny i rzeczowy przedstawić faktyczną stronę sprawy, przytoczyć dowody winy oskarżonego, streścić jego wyjaśnienia, a w miarę potrzeby ocenić wartość dowodów i wyjaśnić podstawy kwalifikacji prawnej.

§ 102. W nagłówku aktu oskarżenia należy wskazać, jakie środki zapobiegawcze zastosowano względem oskarżonego, z oznaczeniem kart akt sprawy.

Jeżeli oskarżony był poprzednio karany, należy uczynić o tem wzmiankę w jego danych osobistych na początku aktu oskarżenia.

Na marginesach lub w tekście aktu oskarżenia należy oznaczyć karty akt sprawy celem umożliwienia sprawdzenia okoliczności, przytoczonych w akcie oskarżenia. Oznaczenie kart należy umieszczać również na marginesie listy osób, które mają być wezwane na rozprawę, oraz wykazu innych dowodów.

§ 103. Do aktu oskarżenia, złożonego sądowi okręgowemu, należy dołączyć tyle odpisów, ilu jest oskarżonych; co do oskarżonych zaś urzędników publicznych, duchownych lub zakonników — po dwa egzemplarze.

W aktach podręcznych prokuratora należy pozostawić co najmniej jeden odpis aktu oskarżenia.

Akta sprawy prokurator dołącza do aktu oskarżenia.

§ 104. Składając akt oskarżenia przeciwko niektórym oskarżonym, wniosek zaś o umorzenie śledztwa co do innych oskarżonych lub co do niektórych czynów, objętych tem samym śledztwem, prokurator przesyła akt oskarżenia z aktami sprawy do sądu okręgowego lub grodzkiego, do sędziego śledczego zaś — wniosek o umorzenie.

Przepis § 78 stosuje się odpowiednio do spraw, przesyłanych do sądu w trybie art. 280 k. p. k.

§ 105. Jeżeli w sprawie o występki prokurator uważa, że z uwagi na zawiłe okoliczności postępowanie przed sądem jednoosobowym jest niewskazane, to jednocześnie z aktem oskarżenia składa wniosek o przekazanie sprawy pod rozpoznanie sądu koleżeńskiego w myśl art. 383 k. p. k.

§ 106. W sprawach przeciwko nieletnim należy przed złożeniem sądowi okręgowemu aktu oskarżenia złożyć wniosek o zbadanie rozeznania nieletniego. Wniosek taki powinien zawierać przytoczenie w streszczeniu faktycznych okoliczności sprawy.

§ 107. Wnosząc akt oskarżenia przeciwko osobie, której poprzednio wykonanie kary warunkowo zawieszono (art. 61 k. k.), prokurator jednocześnie zawiadamia o tem prokuratora lub sąd grodzki, właściwy do wykonania zawieszony kary, chyba że nowe przestępstwo dokonane zostało po upływie okresu zawieszenia kary. Jeżeli właściwym do wykonania zawieszony kary jest ten sam prokurator, który wnosi akt oskarżenia o nowe przestępstwo, wystarcza uczynienie wzmianki o wniesieniu aktu oskarżenia w aktach podręcznych poprzedniej sprawy, w której zapadł wyrok zawieszający wykonanie kary, z zaznaczeniem o tem w aktach nowej sprawy.

W nagłówku aktu oskarżenia należy pod nazwiskiem oskarżonego, któremu poprzednio wykonanie kary zawieszono, odcisnąć pieczętkę z napisem: „Skazany poprzednio z zawieszeniem kary”.

Popieranie oskarżenia na rozprawie.

§ 108. Prokurator, opierając się na otrzymanej liście spraw (art. 295 k. p. k.), wyznacza przedstawicieli prokuratury do rozpraw, o ile możliwości na miesiąc zgóry.

§ 109. W sprawach szczególnie ważnych lub zawiłych powinni na rozprawie występować w miarę możliwości prokuratorzy, którzy daną sprawę opracowali. Prokurator apelacyjny może w takich sprawach delegować do popierania oskarżenia na rozprawie apelacyjnej członka prokuratury okręgowej, który w danej sprawie występował w sądzie okręgowym na rozprawie głównej.

§ 110. Przełożony prokurator może ze względu na objętość i różnorodność materiału wyznaczyć do popierania oskarżenia kilku prokuratorów.

§ 111. Prokurator, biorący udział w rozprawie, zgłasza w toku rozprawy wnioski we wszystkich kwestjach, wymagających rozstrzygnięcia sądu. W końcowym głosie prokurator powinien przytoczyć w stosownym zakresie istotne okoliczności sprawy w tej postaci, jaką im nadał przewód sądowy, zestawić i ocenić dowody winy oskarżonego, wypowiedzieć się co do wartości i znaczenia dowodów przeciwnych, rozważyć wyjaśnienia oskarżonego, wyjaśnić nastrożające się kwestje prawne oraz zwrócić uwagę na okoliczności, które należy mieć na uwadze przy wymiarze kary, ze szczególnem uwzględnieniem okoliczności, przytoczonych w art. 54 k. k. Jeżeli okoliczności sprawy uzasadniają zastosowanie kar dodatkowych (art. 44 — 51 k. k.) lub środków zabezpieczających (art. 79 — 85 k. k.), należy zgłosić odpowiedni wniosek.

Popieranie oskarżenia na rozprawie w sądzie grodzkim.

§ 112. Prokurator, wnosząc akt oskarżenia do sądu grodzkiego, może oznajmić, że zastrzega sobie popieranie oskarżenia przed sądem grodzkim.

§ 113. W sprawach ważniejszych prokurator udziela policji lub organom administracji poleceń i wskazówek co do popierania oskarżenia w sądzie grodzkim na rozprawie, co do założenia środków odwoławczych i t. p.

§ 114. Zapowiada wniesienie środka odwoławczego i sporządza jego wywód w zasadzie ten prokurator, który popierał oskarżenie na rozprawie. Wywód środka odwoławczego od wyroku sądu okręgowego i apelacyjnego prokurator przedstawia do aprobaty przełożonemu danej prokuratury, ten zaś przesyła go do sądu. Przepisy §§ 27 i 35 mają tu odpowiednie zastosowanie.

Zarówno prokurator, który sporządził wywód środka odwoławczego, jak i przełożony prokuratury powinni czuwać nad tem, aby termin do wyводу nie został przekroczony.

Odpis wywołu apelacji od wyroku sądu okręgowego przełożony prokuratury przesyła prokuratorowi apelacyjnemu, odpis wywołu kasacji od wyroku sądu okręgowego — prokuratorowi apelacyjnemu i Pierwszemu Prokuratorowi Sądu Najwyższego, odpis wywołu kasacji od wyroku sądu apelacyjnego — Pierwszemu Prokuratorowi Sądu Najwyższego.

Wykonanie wyroku.

§ 115. Prokurator, zarządzając wykonanie wyroku na tymczasowo aresztowanym, skazanym na karę pozbawienia wolności, przesyła naczelnikowi właściwego więzienia odpis sentencji wyroku wraz z odpisami niezbędnych postanowień sądowych (n. p. postanowień, przewidzianych w art. 389 lit. e, 547, 550 i 555 k. p. k.) i zawiadamia go o dniu, w którym skazanego należy zwolnić.

§ 116. Jeżeli skazany na karę pozbawienia wolności nie jest aresztowany, prokurator powinien za-

rządzić sprowadzenie go do więzienia przez policję państwową lub władzę gminną. Gdy ze względu na rodzaj kary, charakter sprawy i osobę sprawcy, nie zachodzi obawa, że skazany uchyli się od wykonania kary, prokurator może wezwać go, aby w określonym terminie stawił się w wyznaczonem więzieniu.

Równocześnie z wydaniem powyższych zarządzeń należy przesłać naczelnikowi więzienia odpis sentencji wyroku oraz, jeżeli skazany został wezwany do stawienia się w więzieniu, — odpis wezwania, z poleceniem powiadomienia prokuratora o dniu rozpoczęcia kary przez skazanego oraz o dniu mającego nastąpić zwolnienia.

W razie zawiadomienia przez naczelnika więzienia, że skazany, wezwany do odbycia kary, nie stawiał się w terminie, prokurator zarządzi przymusowe sprowadzenie skazanego przez policję państwową lub władzę gminną.

§ 117. Jeżeli skazany zamieszkuje w innym okręgu sądowym lub jest tam osadzony w więzieniu w innej sprawie, prokurator zwraca się do prokuratora tego okręgu o odpowiednie zarządzenia (art. 544 ust. 2 k. p. k.), przesyłając mu odpis sentencji wyroku i niezbędnych postanowień sądowych.

Jeżeli skazany jest osadzony w więzieniu w innym okręgu sądowym, jako tymczasowo aresztowany w danej sprawie, prokurator przesyła odpis sentencji i innych postanowień bezpośrednio naczelnikowi więzienia stosownie do § 115.

§ 118. Jeżeli skazany ukrywa się, prokurator zarządza poszukiwania przez policję (art. 188 § 2 k. p. k.). Rozesłanie listów gończych (art. 189 § 2 k. p. k.) prokurator zarządza jedynie za skazanymi na surowsze kary pozbawienia wolności, kierując się przytem celowością tego środka w danym przypadku.

§ 119. Otrzymawszy zawiadomienie o dniu rozpoczęcia kary przez skazanego i o dniu mającego nastąpić zwolnienia (§ 116 ust. 2), prokurator sprawdza, czy czas trwania kary obliczono należycie, o czem czyni wzmiankę w aktach podręcznych, a w razie konieczności sprostowania obliczenia kary zawiadamia o tem naczelnika więzienia.

§ 120. W razie orzeczenia utraty praw (art. 44 i nast. k. k.) prokurator przy wykonaniu wyroku zawiadamia o tem odpowiednie władze i instytucje. Zawiadomienie takie jest zbędne, o ile już zostało dokonane przez sąd (§§ 31 — 41 reg. kar.).

§ 121. Po odbyciu przez skazanego kary pozbawienia wolności prokurator zawiadamia o tem sąd okręgowy (§ 198 reg. kar.), w przypadkach zaś skazania za zbrodnie lub występki, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851), — sąd apelacyjny.

§ 122. Jeżeli skazany należy do kategorii osób, wymienionych w § 355 rozporządzenia Ministrów:

Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 83, poz. 757) należy wykonać przepisy tego paragrafu co do przesyłania zawiadomień do powiatowych władz administracji ogólnej i powiatowych komendantów uzupełnień.

§ 123. W razie niemożności wyegzekwowania w całości lub części z majątku skazanego zasądzonych opłat i kosztów postępowania (art. 549 k. p. k.) prokurator stwierdza niewykonalność wyroku w tej części i zarządza odpisanie należności w księgach.

§ 124. W przypadkach przewidzianych w art. 35 k. k. prokurator składa sądowi wniosek o wydanie wyroku łącznego (art. 32 k. p. k.), o czym zawiadamia prokuratorów, właściwych do wykonania poszczególnych wyroków, objętych wyrokiem łącznym, oraz właściwe sądy grodzkie.

§ 125. W razie wydania przez sąd wyroku lub postanowienia co do umieszczenia oskarżonego w zakładzie dla niepoprawnych lub w zakładzie leczniczym (art. 388 § 1 lit. f, g, § 2 lit. b, c, oraz § 3 k. p. k.) prokurator wydaje potrzebne zarządzenia.

Nie dotyczy to spraw należących do właściwości sądu grodzkiego.

§ 126. Poza tem przy wykonaniu wyroku prokurator stosuje odpowiednio przepisy §§ 127 — 141 reg. kar.

§ 127. W razie otrzymania od innego prokuratora, z sądu, z rejestru skazanych lub z innych źródeł wiadomości, że skazany, któremu warunkowo zawieszono karę, przed upływem okresu zawieszenia popełnił nowe przestępstwo, ustalone wyrokiem prawomocnym, prokurator powinien niezwłocznie zażądać od właściwego sądu nadesłania odpisu sentencji wyroku i złożyć sądowi wniosek o wykonanie zawieszony kary stosownie do art. 63 k. k. § 1 lub 2, czuwając nad tem, aby nie upłynął termin z art. 64 k. k. Żądanie odpisu sentencji jest zbędne, jeżeli nowy wyrok zapadł w tym samym sądzie; w tym przypadku wystarczy powołać się we wniosku na akta nowej sprawy.

§ 128. W razie otrzymania wiadomości, że przeciw skazanemu, któremu warunkowo zawieszono karę, toczy się postępowanie karne z powodu przestępstwa, popełnionego w okresie zawieszenia kary, prokurator powinien czuwać nad biegiem tego postępowania. Jeżeli niema widoków, aby postępowanie karne zostało ukończony przed upływem terminu, określonego w art. 64 k. k., prokurator powinien rozważyć, czy okoliczności, ujawnione w tem postępowaniu, nie świadczą o złym prowadzeniu się skazanego, a w razie potrzeby zarządzić przeprowadzenie wywiadu co do prowadzenia się skazanego i w zależności od wyniku tych czynności złożyć sądowi wniosek o wykonanie zawieszony kary na mocy art. 63 § 2 k. k.

§ 129. Jeżeli prokurator w inny sposób dowie się o złym prowadzeniu się skazanego przed upływem okresu zawieszenia, powinien wiadomości te sprawdzić i w razie potrzeby złożyć sądowi wniosek w myśl art. 63 § 2 k. k.

§ 130. Jeżeli skazanego oddano pod dozór ochronny (art. 62 § 1 k. k.), prokurator powinien przed upływem okresu zawieszenia zażądać od osoby lub instytucji, której dozór powierzono, złożenia sprawozdania o prowadzeniu się skazanego w okresie zawieszenia.

§ 131. Jeżeli sąd zobowiązał skazanego do wynagrodzenia szkody (art. 62 § 2 k. k.), prokurator powinien natychmiast po upływie terminu, ustalonego przez sąd do wykonania tego obowiązku, zarządzić przesłuchanie pokrzywdzonego i skazanego w celu stwierdzenia, czy skazany szkodę wynagrodził. Jeżeli skazany nie wykonał obowiązku wynagrodzenia szkody, prokurator powinien złożyć sądowi wniosek o wykonanie zawieszony kary w myśl art. 63 § 2 k. k.

§ 132. Wykonanie wyroku w sprawach o zbrodnie i występki przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851) należy do prokuratora sądu okręgowego w siedzibie sądu apelacyjnego.

W razie zarządzenia przez sąd rozciągnięcia nad skazanym dozoru policyjnego (art. 5 tegoż rozp.) prokurator przed ukończeniem przez skazanego orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiadamia o powyższym zarządzeniu najbliższą powiatową władzę administracji ogólnej.

Odroczenie i przerwa wykonania kary.

§ 133. Przy rozpatrywaniu prośby o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub o jej przerwę, prokurator rozważy, czy mimo istnienia warunków ustawowych prośba zasługuje na uwzględnienie z uwagi na rodzaj popełnionego przestępstwa, okres nieodbytej kary oraz zachowanie się skazanego na wolności i w więzieniu. Odroczenia i przerwy kary nie należy udzielać recydywistom w cięższych przypadkach powrotu do przestępstwa oraz przestępcom zawodowym i z nawyknięcia.

Odroczenia i przerwy kary należy odmówić, jeżeli zachodzi obawa uchylenia się skazanego od wykonania kary.

§ 134. Prokurator przesyła zarządzenie swoje co do przerwy kary naczelnikowi więzienia, z poleceniem wykonania i zawiadomienia policji państwowej rejonu, w którym zwolniony ma zamiar zamieszkać.

Uzależniając odroczenie lub przerwę kary od zobowiązania się skazanego do pobytu w oznaczonej miejscowości lub okręgu, prokurator zawiadamia o tem właściwe komendy policji państwowej z poleceniem bezzwłocznego aresztowania skazanego

i sprowadzenia go do więzienia w razie naruszenia wspomnianego zobowiązania.

§ 135. Prokurator poleci naczelnikowi więzienia, by po upływie czasu przerwy, jeżeli skazany w ciągu trzech dni po upływie tego czasu nie zgłosi się dobrowolnie, zawiadomił o tem prokuratora, który wyda odpowiednie zarządzenia.

§ 136. Ograniczeń, zawartych w § 133, nie stosuje się do odroczenia wykonania kary na zasadzie art. 558 k. p. k.

§ 137. Terminy, przewidziane w art. 562 k. p. k., zaczynają biec co do kary pozbawienia wolności — od dnia otrzymania przez prokuratora wyroku do wykonania, co zaś do kary zastępczej w przypadku nieściągalności grzywny — od dnia stwierdzenia nieściągalności.

Wznowienie postępowania.

§ 138. Prokurator składa wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego wyrokiem prawomocnym, bądź z własnej inicjatywy, bądź na prośbę oskarżonego lub innych osób, wymienionych w art. 603 § 1 k. p. k.

§ 139. Wniosek o wznowienie postępowania prokurator adresuje do właściwego sądu, a przedstawia: w sprawach należących do właściwości sądu grodzkiego — prokuratorowi apelacyjnemu, w innych zaś sprawach Pierwszemu Prokuratorowi Sądu Najwyższego za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego. Wniosek powinien wskazywać okoliczności, uzasadniające wznowienie postępowania; w celu sprawdzenia tych okoliczności prokurator może przeprowadzić w razie potrzeby dochodzenie, którego akta dołącza do wniosku.

§ 140. Do wniosku o wznowienie postępowania należy dołączyć zażądane w tym celu akta sądowe.

§ 141. Jeżeli prokurator otrzyma wniosek o wznowienie postępowania, podany przez oskarżonego lub inne osoby, wymienione w art. 603 § 1 k. p. k., powinien, jeżeli zachowane są warunki art. 605 k. p. k., postąpić w sposób, przewidziany w §§ 139—140, dołączając swoją opinię w miarę uznania po przeprowadzeniu dochodzenia.

Jeżeli podany wniosek nie odpowiada warunkom art. 605 k. p. k., należy traktować go jako prośbę o złożenie wniosku o wznowienie (§ 138).

§ 142. Jeżeli prokurator, otrzymawszy prośbę oskarżonego lub innych osób, wymienionych w art. 603 § 1 k. p. k., o złożenie wniosku o wznowienie postępowania, nie znajduje podstaw do złożenia takiego wniosku, to prośbę pozostawia bez dalszego biegu, w miarę potrzeby po sprawdzeniu wskazanych w niej okoliczności, o czym zawiadamia osobę, która prośbę złożyła.

Kasacja według art. 533 k. p. k.

§ 143. Przepisy §§ 139 — 141 stosuje się odpowiednio w przypadkach podań o założenie kasacji na mocy art. 538 k. p. k.

Prokurator apelacyjny może nie nadać sprawie dalszego biegu, jeżeli zachodzi brak podstaw do założenia kasacji, chyba że prokurator Sądu Najwyższego zażądał przedstawienia akt sprawy z opinią.

Sprawy aresztowanych i inne sprawy pilne.

§ 144. Sprawy, dotyczące osób aresztowanych i inne sprawy pilne, powinny być załatwiane ze szczególnym pośpiechem. Nagłość sprawy należy zaznaczyć na aktach i pismach w sposób widoczny.

§ 145. O niemożności załatwienia sprawy w terminie, przepisany w ustawie, należy zawiadomić przełożonego prokuratora z wyjaśnieniem przyczyny zwłoki.

Pisma osób aresztowanych.

§ 146. Prokurator powinien:

a) przysyłać według właściwości pisma więźniów, choćby adresowane mylnie;

b) nie doręczać pism, lekceważących ustawy, uwłaczających Państwu, władzom lub osobom urzędowym albo mogących ujemnie wpłynąć na przebieg dochodzenia lub śledztwa;

c) pozostawiać bez biegu pisma obywateli polskich do władz obcych o opiekę i ochronę przed zarządzeniami władz polskich, tudzież takie same pisma obywateli obcych do władz obcych, nie będących władzami ojczystymi wnoszącego;

d) przedstawiać do decyzji Ministerstwa Sprawiedliwości pisma, adresowane do władz obcych, jeżeli nie należy z nimi postąpić w myśl przepisów pod lit. b), c).

§ 147. Do podań osób aresztowanych, składanych na imię Prezydenta Rzeczypospolitej, albo przesyłanych do władz przełożonych lub sądowych, prokurator powinien dołączać w miarę potrzeby odpowiednie informacje.

Biurowość.

§ 148. Biurowość w sekretarjatach prokuratorów prowadzona jest według przepisów reg. og. oraz przepisów niniejszego regulaminu.

§ 149. Do sporządzania pism często powtarzających się należy używać drukowanych formularzy, ustalonych przez Ministra Sprawiedliwości. Formularze te w zasadzie wypełnia się odręcznie. Pisma w tej postaci sporządzone i podpisane stanowią oryginał, który wysyła się według adresu. Przepisywanie takich pism celem przechowania w aktach bruljonu lub odpisu jest zbędne, wystarcza uczynienie w aktach wzmianki o ich wysłaniu. To samo dotyczy

krótkich pism odręcznych, sporządzonych nie na formularzu, których treść da się wyrazić w zapisie w repertorium lub we wzmiance w aktach sprawy.

Wszelkie pisma sporządzane lub wypełniane odręcznie powinny być pisane starannie i czytelnie.

Prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy za zezwoleniem prokuratora apelacyjnego może wprowadzić do sporządzania szczególnego rodzaju pism stemple o krótkiej treści do odciskania w aktach sprawy. Do pism w ten sposób sporządzonych stosują się przepisy ustępu 1 i 2 niniejszego paragrafu.

§ 150. Akty oskarżenia (z wyjątkiem przesyłanych do sądu grodzkiego), pisma zawierające wywód środka odwoławczego, zażalenia, wnioski do sądu, przedstawienia do władz przełożonych nad daną prokuraturą oraz inne pisma, które ze względu na swą treść lub charakter nie nadają się do załatwienia odręcznie, powinny być w zasadzie sporządzane na maszynie. Oryginałem takich pism jest egzemplarz, przepisany na maszynie i podpisany przez prokuratora (czystopis). Bruljon (projekt) pisma, a w razie potrzeby i odpis, należy przechować w aktach podręcznych.

Prokurator, podpisujący oryginał pisma, powinien sprawdzić, czy zostało ono należycie przepisane i w razie wprowadzenia poprawek lub uzupełnień ważniejsze z nich omówić w końcu pisma przed podpisem.

Na oryginale należy uwidocznić datę umieszczenia na nim podpisu i tylko ta data może być uważana za datę sporządzenia pisma przez prokuratora.

§ 151. Na ważniejszych pismach, wychodzących z prokuratury (akty oskarżenia, wnioski do sądu, środki odwoławcze, polecenia wydawane policji i t. p.) należy obok podpisu prokuratora umieścić w sposób czytelny (pismem maszynowym lub zapomocą pieczętki) jego nazwisko.

§ 152. Pisma wnoszone i nadsyłane do prokuratury przyjmuje urzędnik sekretariatu, który umieszcza na każdym piśmie prezentatę, zawierającą nazwę prokuratury (oddziału zamiejscowego), datę otrzymania pisma i liczbę załączników.

§ 153. Oznaczenie akt (numer sprawy) składa się z odpowiedniej nazwy repertorium, do którego sprawa należy, numeru porządkowego sprawy według repertorium i roku założenia akt. Oznaczenie akt prokuratora rejonowego składa się nadto z cyfry rzymskiej, wskazującej numer rejonu, umieszczonej przed nazwą repertorium (np. XII Ds. 10/33).

W razie przeniesienia sprawy do innego repertorium należy dawne oznaczenie na okładce akt przekreślić i wpisać pod spodem nowe oznaczenie.

Oznaczenie akt umieszczać należy na wszystkich pismach wychodzących.

§ 154. Od obowiązku umieszczania w okładce i zszycia akt można odstąpić, jeżeli akta zawierają nie więcej niż kilka kart i nie zachodzi obawa, że

skutkiem zaniechania zszycia ulegną zniszczeniu lub zagubieniu. Akta powinny być jednak umieszczone w okładce i zeszyte, jeżeli przesyła się je innej prokuraturze, sądowi lub innej władzy.

§ 155. Na okładkach akt i na pismach w sprawach, w których oskarżony lub podejrzany jest aresztowany, należy umieścić u góry w sposób widoczny wyraz: „Areszt”.

§ 156. Równocześnie z przesłaniem sprawy do sędziego śledczego z wnioskiem o wszczęcie śledztwa lub do sądu okręgowego z aktem oskarżenia prokurator zakłada akta podręczne. W aktach tych przechowuje się odpis aktu oskarżenia lub wniosków, przewidzianych w art. 280, 383 § 1 i 635 § 2 k. p. k., oraz korespondencję, odnoszącą się do danej sprawy, a nie należącą do akt dochodzenia lub śledztwa. Na okładce w odpowiednich rubrykach, należy uwidocznić bieg sprawy oraz datę i treść zapadłego wyroku.

W sprawach, w których przewiduje się większą ilość czynności lub przesyłanie akt innym urzędom, przełożony prokuratury może zarządzić zakładanie akt podręcznych już po wszczęciu dochodzenia.

Prokurator apelacyjny może zarządzić, aby w razie przejścia sprawy do instancji apelacyjnej prokurator okręgowy przysyłał akta podręczne do prokuratury apelacyjnej.

§ 157. Korespondencję w sprawie wykonania wyroku należy dołączać do akt podręcznych danej sprawy, w której zapadł wyrok, korzystając w miarę możliwości z dotychczasowej okładki wymienionych akt. Na okładce tej należy umieścić oznaczenie akt, odpowiadające numerowi porządkowemu skazanego według repertorium „W” (§ 153), przekreślając poprzednie oznaczenie. O ile wyrok obejmuje dwóch lub więcej skazanych, na okładce akt oznacza się kolejno numery porządkowe tych skazanych według repertorium „W”, przyczem korespondencję w sprawie wykonania danego wyroku należy prowadzić łącznie pod wspólnym oznaczeniem akt (np. W. 1113 — 1115).

Przełożony prokuratury może zarządzić prowadzenie odrębnych akt podręcznych wykonania wyroku dla każdego skazanego.

§ 158. Jednocześnie z zarządzeniem wykonania wyroku do akt podręcznych należy dołączyć kartę informacyjną, oddzielną dla każdego skazanego. Na karcie tej należy odnotowywać ważniejsze zarządzenia i informacje, dotyczące przebiegu wykonania wyroku.

§ 159. Do akt podręcznych dołącza się również nadsyłane do prokuratury odpisy wyroków niewinnych, przyczem jeżeli niektóre części takich wyroków podlegają wykonaniu przez prokuratora, np. co do dowodów rzeczowych, to odnośne zarządzenia należy notować w tych aktach.

§ 160. Szczegóły organizacji biurowej ustala według swego uznania przełożony prokuratury.

§ 161. W prokuraturze prowadzi się następujące księgi:

1. „Kop” — repertorium karne ogólne (wzór) u prokuratora apelacyjnego;
2. „Z” — księga zarządzeń u prokuratora apelacyjnego;
3. „U” — repertorium zażeń na umorzenie dochodzeń u prokuratora apelacyjnego;
4. „Prez” — dziennik prezydjalny (wzór) u prokuratora apelacyjnego i okręgowego;
5. „E” — księga ekspedycyjna (wzór) u prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego;
6. „So” — skorowidz ogólny (wzór) u prokuratora okręgowego;
7. „Sp” — skorowidz poszukiwanych (wzór) u prokuratora okręgowego;
8. „W” — repertorium wyroków (wzór) u prokuratora okręgowego;
9. „T” — terminarz niektórych wyroków z warunkowem zawieszeniem wykonania kary u prokuratora okręgowego;
10. „Ds” — repertorium dochodzeń i śledztw (wzór) u prokuratora apelacyjnego i rejonowego;
11. „Ap” — wykaz aresztowanych w toku dochodzenia (wzór) u prokuratora rejonowego;
12. „Rz” — księgę przechowywanych przedmiotów u prokuratora rejonowego (wzór do § 209 reg. kar.);
13. Skorowidze.

§ 162. Do dziennika prezydjalnego „Prez” należy wpisywać korespondencję, dotyczącą administracji prokuratury, a w szczególności korespondencję w sprawach osobowych, oraz sprawozdania i okólniki.

§ 163. Do repertorium „Kop” u prokuratora apelacyjnego wpisuje się korespondencję, nie należącą do dziennika prezydjalnego.

§ 164. Do repertorium „U” u prokuratora apelacyjnego wpisuje się sprawy, które wpłynęły do prokuratury apelacyjnej na skutek zażalenia na postanowienie prokuratora okręgowego co do odmowy ścigania lub umorzenia dochodzenia (art. 464 k. p. k.).

§ 165. Do skorowidza ogólnego „So” wpisuje się korespondencję, która wpływa do prokuratora okręgowego, a nie należy do dziennika prezydjalnego i repertorium wyroków.

W rubryce „oznaczenie sprawy” należy wpisać nazwisko i imię pokrzywdzonego i podejrzanego, albo nazwisko i imię osoby lub nazwę władzy, nadsyłającej pismo.

Jeżeli pokrzywdzonych lub podejrzanych jest kilku, należy nazwisko i imię każdego z nich wpisać osobno pod odpowiednią literę.

Nazwę władzy, nadsyłającej pismo, wpisuje się tylko wówczas, gdy brak jest innych danych, niezbędnych do oznaczenia sprawy.

W rubryce „do kogo i kiedy przesłano” datę przesłania należy wpisać tylko wtedy, gdy pismo wychodzi z prokuratury.

Numerację kolejną w skorowidzu „So” prowadzi się oddzielnie dla każdej litery. Na korespondencji obok daty wpływu należy umieścić literę i numer, pod którymi wciągnięto korespondencję do skorowidza „So” (np. So. B. 16/35). Jeżeli korespondencja została zapisana do skorowidza „So” pod kilku literami, na korespondencji należy umieścić tylko literę, poprzedzającą w porządku alfabetycznym inne litery, pod którymi zapisano korespondencję z odpowiednim numerem (np. korespondencję zapisano pod N 25 litery B i pod Nr. 14 litery K, na korespondencji należy umieścić numer So. B. 25/35).

W mniejszych prokuraturach, w których liczba prowadzonych repertoriów „Ds” nie przekracza trzech, przełożony prokuratury może zarządzić, aby pism podlegających wpisaniu do repertorium „Ds”, nie wciągać do skorowidza „So”.

§ 166. Do skorowidza poszukiwanych „Sp” wpisuje się nazwiska i imiona oskarżonych, względem których postępowanie zawieszono w toku dochodzenia (art. 5 k. p. k.), oraz skazanych, co do których nie można wykonać kary.

§ 167. Do repertorium „W” wpisuje się skazanych oraz osoby, względem których sąd zarządził umieszczenie w zakładzie leczniczym (§ 125). Każdego skazanego oraz każdą z wymienionych wyżej osób wpisuje się do repertorium „W” pod oddzielnym numerem porządkowym.

Rubrykę 9 („rodzaj i wymiar kary zastępczej”) należy wypełnić dopiero po stwierdzeniu niemożności ściągnięcia grzywny lub kary pieniężnej. Odpowiedni zapis w rubryce 9 należy umieścić poniżej poziomu zapisów, dotyczących zasadniczej kary pozbawienia wolności. Zapisy, dotyczące zastępczej kary pozbawienia wolności w rubrykach 10 — 15, powinny być umieszczone na tym samym poziomie, co zapis w rubryce 9.

W rubryce „Uwagi” należy odnotować wezwania do kary, orzeczone przez sąd, dozór ochronny i zobowiązanie skazanego do wynagrodzenia szkody (art. 62 k. k.).

§ 168. W razie oddania skazanego pod dozór ochronny lub zobowiązania go do wynagrodzenia szkody (art. 62 k. k.) należy datę upływu okresu zawieszenia kary oraz termin ukończenia dozoru ochronnego i wynagrodzenia szkody wpisać do terminarza „T” (wzór). Terminarz ten powinien zawierać osobną kartę dla każdego miesiąca na przeciąg lat 5.

§ 169. W każdym rejonie prokuratorskim prowadzone jest repertorium „Ds”, oznaczone odnośną liczbą rzymską (numer rejonu). Przełożony prokuratury może zarządzić prowadzenie wspólnego repertorium „Ds” dla kilku rejonów.

Do repertorium „Ds” wpisuje się sprawy karne i karne skarbowe z chwilą otrzymania zawiadomienia o przestępstwie, choćby otrzymano je w postaci fonogramu. Wszelkie czynności w toku postępowania, a w szczególności przesłanie sprawy do uzupełnienia i zwrot po uzupełnieniu, należy uwidocznnić w odpowiednich rubrykach.

W razie przesłania sprawy do śledztwa, należy w rubryce „numer porządkowy” nad odnośnym numerem umieścić literę „S”.

Jeżeli w sprawie jest aresztowany, należy w rubryce „numer porządkowy” pod odnośnym numerem umieścić w sposób widoczny napis „areszt”. Jeżeli areszt zostanie uchylony, napis należy przekreślić.

Po sporządzeniu przez prokuratora rejonowego aktu oskarżenia lub innego wniosku wymagającego aprobaty prokuratora (§ 26 pkt. c), należy w rubryce 17 odnotować datę przedstawienia akt prokuratorowi okręgowemu. Po załatwieniu sprawy przez prokuratora okręgowego należy we właściwych rubrykach (19 — 27) odnotować datę i sposób załatwienia.

W rubryce 4 powinny być wymienione nazwiska i imiona wszystkich oskarżonych. W razie przesłania sprawy częściowo z aktem oskarżenia, a częściowo z wnioskiem o umorzenie lub zawieszenie postępowania, należy zapisów w odpowiednich rubrykach dokonywać w ten sposób, aby było widoczne, jaki bieg nadano sprawie względem każdego oskarżonego.

Jeżeli do oskarżonego zastosowano nie tymczasowe aresztowanie, lecz inny środek zapobiegawczy, należy w rubryce 4 pod jego nazwiskiem umieścić w nawiasie odpowiednią wzmiankę, np. „kaucja zł. . . . .”, „poręczenie . . . . .”, „zakaz wydal.”, „dozór polic.”.

W rubryce 6 należy wymienić, jak długo tymczasowe aresztowanie trwało w wyrazach „od dn. . . . . do dn. . . . .”.

W rubryce 19 przesłanie sprawy w trybie postępowania doraźnego, z ustawy karnej skarbowej i przed sąd przysięgłych należy oznaczać w skrótach: „dor.”, „u. k. s.”, „przys.”.

§ 170. Każdą sprawę należy tylko raz jeden zapisać do repertorium „Ds”, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) gdy postępowanie zawieszono podjęto w nowym roku kalendarzowym;
- b) gdy umorzono dochodzenie lub śledztwo wznowiono w myśl art. 252 i 613 k. p. k. w nowym roku kalendarzowym.

§ 171. Do repertorium „Ds” u prokuratora apelacyjnego wpisuje się sprawy o przestępstwa

przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 851) oraz sprawy, w których śledztwo prowadzi sędziowie apelacyjni śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia.

§ 172. Zamiast wykazu aresztowanych „Ap” można prowadzić kartotekę osób aresztowanych.

§ 173. Do repertoriów „Kop”, „W” i „Ds” należy prowadzić oddzielne skorowidze według przepisów reg. og. i reg. kar.

Przełożony prokuratury może zarządzić prowadzenie skorowidzów w postaci kartotek.

§ 174. W oddziale zamiejscowym prowadzi się z ksiąg, wymienionych w § 161, te, które są konieczne ze względu na uprawnienia, przyznane kierownikowi oddziału w § 32.

§ 175. Księgi, przewidziane dla czynności prokuratorów rejonowych, będą prowadzone także u wice (pod) prokuratorów, którym są poruczone sprawy niezależnie od podziału terytorjalnego (§ 23).

§ 176. Załatwienie sprawy należy uwidocznnić w repertoriach według przepisu § 252 reg. kar.

§ 177. Przy zakładaniu nowego repertorium „Ds” należy stosować przepis § 260 reg. kar.

Wzory sprawozdań.

§ 178. Wzory sprawozdań miesięcznych prokuratorów okręgowych, kierowników oddziałów zamiejscowych i prokuratorów rejonowych służyć mogą jako wzory sprawozdań rocznych po zastąpieniu wyrazu „miesiąc” wyrazem „rok”.

§ 179. W rubrykach 3 i 15 sprawozdań prokuratorów okręgowych i rejonowych należy wykazywać ilość spraw załatwionych ostatecznie. Sprawy, przesłane w celu przeprowadzenia lub uzupełnienia dochodzenia lub w celu uzupełnienia śledztwa, należy wykazywać jako niezakończony (rubryki 1, 4, 12 i 16).

Spraw, będących w toku śledztwa u sędziów śledczych, przed przesłaniem ich do prokuratury nie wciąga się do sprawozdań.

Sekretarjaty.

§ 180. Sekretarjaty prokuratur składają się z sekretarzy prokuratorskich, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Do sekretarjatów prokuratur mogą być wyznaczeni także sekretarze sądowi i aplikanci sądowi.

Prokurator oznacza zakres i rodzaj czynności każdego urzędnika sekretarjatu.

§ 181. Kierownik sekretarjatu jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie biurowości, za ści-

sie i szybkie wykonanie zarządzeń prokuratora oraz za całość akt, ksiąg i pism.

§ 182. Wszyscy urzędnicy sekretariatu obowiązani są stosować się do zarządzeń kierownika sekretariatu, chyba że prokurator zarządzenie kierownika sekretariatu odwoła lub zmieni.

§ 183. W czynnościach swoich kierownik sekretariatu, za zgodą prokuratora, może być zastąpiony przez innych urzędników sekretariatu.

§ 184. Urzędnicy sekretariatu nie mają prawa udzielać zezwolenia osobom obcym na przeglądanie akt i ksiąg prokuratury.

Zezwolenie takie wydaje wyłącznie prokurator.

§ 185. Nikt, prócz prokuratora, nie może zabierać akt z sekretariatu.

Woźni.

§ 186. Jeżeli ilość woźnych w prokuraturze jest niewystarczająca, potrzebną ilość woźnych wyznacza do prokuratury prezes właściwego sądu.

§ 187. Wyznaczeni do prokuratury woźni podlegają wyłącznie zarządzeniom prokuratora i kierownika sekretariatu.

Pieczenie urzędowe.

§ 188. Prokuratorzy mają pieczenie urzędowe z wyobrażeniem orła państwowego i właściwym napisem, odpowiadającym przepisom obowiązującym.

§ 189. Pieczenie prokuratur przechowują kierownicy sekretariatów.

Pieczenie powinny być przechowywane pod zamknięciem.

Kontrolę wydanych do użytku pieczęci prowadzi kierownik prokuratury.

§ 190. Pieczenie wyciska się na wszelkich pismach, mających stanowić dowód lub mających być dla strony podstawą do podjęcia jakiegokolwiek czynności prawnej, a nadto w korespondencji z władzami zagranicznymi, na uwierzytelnionych odpisach oraz, jeżeli nagłość czynności nie stoi na przeszkodzie, na zarządzeniach sprowadzenia (art. 246 § 2 k. p. k.), zatrzymania podejrzanego (art. 167 k. p. k.), dokonania rewizji (art. 150 k. p. k.), wstrzymania kores-

pondencji i przesyłek (art. 159 k. p. k.), tudzież na pismach do policji i innych urzędów z żądaniem wykonania powyższych zarządzeń.

§ 191. Pieczenie należy zamawiać wyłącznie w Mennicy Państwowej.

Nazwa prokuratur.

§ 192. Prokuratury sądów apelacyjnych i okręgowych używają nazwy według siedziby (Prokuratura Sądu Apelacyjnego w . . . . ., Prokuratura Sądu Okręgowego w . . . . .).

Oddziały zamiejscowe prokuratur sądów okręgowych używają nazwy właściwej prokuratury z dodatkiem „oddział zamiejscowy w . . . . .”.

Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy rejonowi, urzędujący poza siedzibą prokuratora okręgowego, używają nazwy właściwej prokuratury z dodatkiem „wiceprokurator (podprokurator) rejonu w . . . . .”.

§ 193. Nazwy powyższe powinny być umieszczone nazewnątrz gmachów, mieszczących prokuraturę.

§ 194. Na pismach, podpisanych przez prokuratora lub jego zastępcę, należy używać napisów: „Prokurator Sądu Apelacyjnego w . . . . .”, „Prokurator Sądu Okręgowego w . . . . .”.

Na pismach, podpisanych przez wiceprokuratora lub podprokuratora, należy używać napisów: „Prokuratura Sądu Okręgowego w . . . . .”, „Wiceprokurator rejonu . . . . .”. Siedzibę wiceprokuratora (podprokuratora) rejonowego wymienia się, jeżeli znajduje się poza siedzibą prokuratora sądu okręgowego.

§ 195. Pomieszczenia wewnątrz gmachów, przeznaczone dla prokuratury, powinny być oznaczone napisami, wskazującymi ich przeznaczenie.

Przepisy końcowe.

§ 196. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 910).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
z dn. 20 lipca 1935 r. (poz. 357).

Wzór do § 161 pkt. 1 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba nadsyłająca Data i numer pisma	Przedmiot	Data i treść załatwienia	UWAGI
1	2	3	4	5	6

Repertorium „Kop”.

Wzór do § 161 pkt. 3 reg. prok

Numer porządkowy	Data otrzymania	Zażalenie nadesłał Prok. S. Okr.	Nazwisko i imię pokrzywdzonego który złożył zażalenie	Nazwisko i imię podejrzanego
1	2	3	4	5

D a t a i t r e ś ć z a ł a t w i e n i a						
wydano postanow.	wysłano zawiad.	doręczono zawiadom.	wpłynęło zażalenie	przesłano Sądowi Apel.	otrzymano z Sądu Apel. z postanow.	zwrócono Prok. S. Okr.
6	7	8	9	10	11	12

Repertorium „U”.

Wzór do § 161 pkt. 4 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba nadsyłająca Data i numer pisma	Przedmiot	Do kogo i kiedy przesłano	U W A G I
1	2	3	4	5	6
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
0					

Wzór do § 161 pkt. 5 reg. prok.

Oznaczenie pisma wysyłanego	Data wysłania	Do kogo adresowano	Ilość kopert lub paczek	Data odbioru	Potwierdzenie odbioru
1	2	3	4	5	6

Wzór do § 161 pkt. 6 reg. prok.

Numer porządkowy według danej litery	Data otrzymania	Oznaczenie sprawy	Wysłano		U w a g i
			kiedy	do kogo	
1	2	3	4	5	6

Skorowidz „So”.

Wzór do § 161 pkt. 7 reg. prok.

Nazwisko i imię poszukiwanego	Oznaczenie akt (według rep.) „Ds”	U w a g i
1	2	3

Skorowidz „Sp”.

Wzór do § 161 pkt. 8 reg. prok.

REPERTORIUM

Numer porządkowy	Data wejścia	Kto wyrok nadesłał (Data i numer pisma)	Sąd, który wydał wyrok wykonalny	Oznaczenie akt „Ds” lub „Kad”	Nazwisko i imię skazanego	Oznaczenie przestępstwa	Kara pozbawienia wolności	
							Rodzaj i wymiar kary	
							zasadniczej	zastępczej
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(Strona lewa)

WYROKÓW

Kara pozbawienia wolności						Grzywna — kara pieniężna						Koszty, opłaty sądowe, koszty wykonania kary				Wykonanie polecono		Uwagi
Odroczona do dnia	Rozpoczęta	Przerwa		Przedterminowe zwolnienie	Ukończona	Wysokość w złotych	Odroczona do dnia	Rozłożona na raty płatne	Uiszczona dnia	Umorzona lub odpisana	Zaległość do przeniesienia	Wysokość (zł)	Uiszczono	Stwierdzono nieściągalność, lub zwolniono od zwrotu	Zaległość do przeniesienia	dnia	komu	
		od	do															
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

(Strona prawa)

Wzór do § 161 pkt. 9 reg. prok.

Terminarz niektórych wyroków z zawieszeniem wykonania kary.

Rok.....

Miesiąc.....

Numer porządkowy	Nr. rep. „W”	Nazwisko i imię skazanego	Kiedy upływa termin				U w a g i
			zawieszenia kary	dozoru ochronnego	wynagrodzenia szkody		
					w ratach	całkowitej	

Terminarz „T”

Wzór do § 161 pkt. 10 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba, która zawiadomienie nadesłała. Data i numer zawiadomienia	Nazwisko i imię podejrzanego lub oskarżonego	Oznaczenie przestępstwa	Tymczasowe aresztowanie	W jakim więzieniu	Nazwisko i imię pokrzywdzonego	W toku dochodzenia sprawę			
								przesłano			zwrócono po wykonaniu dnia
								dnia	dokąd	w jakim celu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Przesłano z wnioskiem o wszczęcie śledztwa		W toku śledztwa sprawę		Akt oskarżenia lub inny wniosek		Przesłano do sądu okręgowego z aktem oskarżenia (data, tryb)	Przesłano do sądu grodzkiego z aktem oskarżenia	Przesłano z wnioskiem o umorzenie śledztwa lub wyrażeniem zgody na umorzenie	Dochodzenie zawieszono	Dochodzenie umorzono lub odmówiono ścigania	Wysłano zawiadomienia o umorzeniu lub odmowie ścigania	Wykonano inne zarządzenia po umorzeniu	Przesłano w trybie art. 464 k.p.k. do prokuratora apelacyjnego	Przesłano innej władzy lub urzędowi	Inaczej załatwiono (data — spóśób)	UWAGI
dnia	do kogo	Nadesłano	Zwrócono z wnioskiem o uzupełnienie	Przedstawiono prokuratorowi do aprobaty	Otrzymało od prokuratora celem innego załatwienia											
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Wzór do § 161 pkt. 11 reg. prok.

Numer repertorium Ds.	Nazwisko i imię	W więzieniu	od dnia	do dnia	Przedłużono do dnia	D a t a	
						wniesienia aktu oskarżenia lub przesłania do śledztwa	uchylenia aresztu
1	2	3	4	5	6	7	8

Wykaz „Ap”.